

Bekendtgørelse.

Efter forhandling med byrådet og repræsentanter for erhvervschaufførerne, vil der forsøgsvis indføres en ordning, hvorefter kælking, kørsel med sparkstøtting, samt skøjtnings tillades i følgende gader i Tórshavn:

1. Vardagøta—Tróndargøta indtil udmundingen i Dr. Jakobsensgøta,
2. Gríms Kambansgøta indtil Arges smedie,
3. Jonas Broncksgøta,
4. Bókbindaragøta,
5. Nedkørselsvejen fra Svabosgøta til Vestre havneområde.

Til gengæld skal forannævnte arter af færdsel holdes borte fra de øvrige gader for at undgå ulykker og for ikke at virke unødvendigt hemmende på den øvrige færdsel.

Det har været overvejet at forbyde bilkørsel i forannævnte gader under sneperioder; men man er enedes om i denne omgang alene at henstille til chaufførerne så vidt muligt ikke at køre i disse gader, og hvis man gør det da udvise særlig forsigtighed, ikke mindst når der køres tværs over en af gaderne.

Det indskræpes, at det er forbudt at hænge på eller klynge sig til køretøjer under disses kørsel. Det kan være livsfarligt.

Det henstilles til forældrene at bornene vejledes om foranstående regler, og at det indskræpes bornene, at de skal vise forsigtighed både af hensyn til dem selv og til den øvrige færdsel.

Politimesteren på Færøerne, den 23. januar 1956.

J. Feilberg Jørgensen.

Studningsveitan . . .

Framhald frá 1. s.

viðbót, so at eisini hann hevur ein hóskaði vinning av sínum handli.

Uttan mun til nakran politiskan lit loyvi eg mær at biðja tykkum háttvirðu lögtingsmenn og landsstýri at geva gætur eftir tí, ið fer fram her á landi. Ein kundi hoyra í radio nú um dagin, at tað fara 600 fiskimenn út av okkara landi umboð á íslensk fiskiför í ár. — Teir eru heldur ikki so fáir, ið fara við enskum og týskum fiskiskípum. Tá tit ætla at keypa radiostöð, ið okkara fiskimenn ikki fáa at hoyra — hvørki teir í Íslandi ella teir í Grönlandi — men kortini megu gjalda skatt fyri av sín-um radiotóli heima, var tað tá ikki meira hóskaði, at tit keyptu hesum fiskimonnum hóskaði veiðiför fyri peningin, ið ein slík púra nyttuleys radiostöð kostar.

Var tað ein radiostöð, ið hoyrast kundi vesturum Hvarvið og nakað langt norður við Grönlandsstrondina, so vildi ein slík gleitt og hugtakið allar föroyskar fiskimenn, ið fiska við Ísland og Grönland; men ein slík radiostöð, sum tann, vit hoyra um er í umbána at keypa, og bert skal hoyrast næstan um allar Föroyar, ja, at galda

LÝSING

Sambært lóg frá 12. mars 1923 um kommunala skattaálíking í Föroyum verða allar persónar, sum eru skyldigir at føra lógildar handilsbókur, biðnir um annaðhvørt sjálvir ella við fulltrúa, to um so er — við fulltrúargevarans egnu ábyrgd — **áðrenn 1. februar 1956, at geva upp inntøku sína fyri árið 1955 samsvarandi teim sjálvuppgávuskjølum, sum nevndin hevur útflyggjað skattgjaldarunum.** Serliga verður víst á, at at persónar, sum í yrki sínum vanliga nýta annað rakstrarár enn álmanakkaárið, hava rætt til at nýta hetta í sjálvuppgávuni. Hesi útfyllingarbløð verða endurflyggjað *Tórshavnar Líkn-ingarnevnd.*

Tað verður beinleiðis gjørt kunnigt, at hann, sum ikki í rættari tíð gevur upp inntøku sína samsvarandi áðurnevndu lóg, missir rættin til at mótmæla skattaálíking síni, um hann ikki kann vísa á, at skattaálíkingin er meira enn 25% hægri enn veruliga inntøka hansara. Er munurin meira enn 25%, skal hann gjalda skatt av veruligu inntøku síni við 25% í viðbót.

Hann, sum einki útfyllingarbløð hevur fingið við útbýtingina, eigur sjálvur at snúgva sær til líkningarnevndina, tá møgulig mistøk við útbýtingina onga ávirkan á undannevndu ásetingar hava.

Persónar, sum eru skyldigir at føra lógildar handilsbókur og skattskyldigir deyðsbúgv, **skulu saman við sjálvuppgávuni senda inn rakstrarroknskap og uppperð yvir figgjarstöðu við rakstrarársins byrjan og endan.**

Sjálvuppgávur, sum ikki eru innkomnar áðrenn áðurnevndu frest í tí fyriskrivaða sniði og rætt undirskrivaðar, kunnu ikki verða kravdar tiknar til umhugsunnar.

Somuleiðis verður kunnigt, at hann, sum til skaða fyri kommunu miðvist gevur skeiva sjálvuppgávu ella gevur líkningarnevndini skeivar upplýsingar um inntøku ella ognar- og förimunarviðurskifti síni, **verður sektaður við, at hann til kommununa bætir upp til 10 ferðir tann skatt, sum hann hevur sviðið.**

Øll verða biðin um at skriva nøvn og bústað (gøtunavn og húsanummar) skiliga á sjálvuppgávuna, so tey verða ikki misskild.

Tórshavnar Líkningarnevnd.

Fyribils verður S-S SMIRIL at sigla soleiðis:

Mánadag kl. 7 Tórshavn—Tvøroyri—Vág—Tórshavn.
Týsdag kl. 8 Tórshavn—Hvalba—Tvøroyri—Vág.
Miðvikudag kl. 7 Vág—Tvøroyri—Hvalba—Sandvík—Tórsh.
Hósdag kl. 7 í Eysturoyanna.
Fríggjadag kl. 8 Tórshavn—Skálavík—Sandvík—Hvalba—
Tvøroyri—Vág.
Leygardag kl. 7 Vág—Tvøroyri—Skálavík—Tórshavn.
Sandvík annan hvønn mikudag og annan hvønn fríggjadag.
Galdandi frá mánadegi 23.—1. — 56.

FODERSTOFFER

Foøerbianing, malet ðyg, malet Majs, knust Majs.
Hønsfoder »Rekord«, Kyllingefoder, hel Byg,
hel Hvede, Hvedeklid, hel Havre, hel Dari.

STØRSTE LAGER
BILLIGSTE PRISER

P-F VALDEMAR LÜTZEN

TELEFON 1020 — 4 LINIER

pening fyri eina slíka er ikki líkt rættsskikkaðum monnum.

Tað vildi eisini verið ðstuttligt fyri allar teir túsundir av Föroyingum, ið eru í útlandunum, at hoyrt föroyskt útvarp frá Föroyum, á föroyskari tungu. So ein radiostöð, um hon verður sett upp í Föroyum, eigur at vera eins sterk í minsta lagi og hin danska ella norska útvarpsstöðin. Er hon veikari, er peningurin spiltur burtur.

Við hesum litla greinastubba verður hervið hitt háttvirda landsstýrið heilsað frá mær við bøn um

at tit megu skipa soleiðis fyri, at sett verður ein prísviðbót, sum ger eins fiskaprís um alt landið í Föroyum í 1956.

Útróðrarmaður.

HVØR ER SEKUR?

Framhald frá 1. s.

dyggiligt korta nei, so har var einki at gera, um semjan skuldi fást í lag.

Tó var her ein frálíkur kansur eftir. Málið skuldi viðgerast í tinginum. Góð líkindi skuldu verið

fyri at fingið, ið hvussu so er sjúkráhusstjórnarmálið endaliga loyst. Landsstýrið hevði bundið seg til at gjørt tað. Tað sama hövdu landsstýrisflokkarnir gjørt. Javnaðarmenn vóru fyri at ganga Norðoyingum heilt á möti, og ein kundi vænta, at tjóðveldisflokkurin fór at gera tað sama, nú teir hövdu fingið mann í Norðoyum. Men so var ikki. Enn einaferð vistu allar tingflokkar — uttan javnaðarflokkurin — fólkaynski Norðoyinga burtur av tingi.

(Meira).

Villi Sörensen.

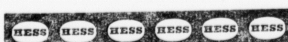
N. J. Absalonsen, deyður.

Tað kom heldur óvart at frætta deyðsboðini frá Niels Jákup bónda á Viðareiði. Tað var ikki elli, men sjúkan, ið var honum at bana. — Seinni árin var hann brekaður og livdi reiðiliga illa til tíðir. Seigur og tolin var hann sum fáur. so valla hoyrði ein hann gremja seg um livimátan, men nú var so lívs-tráðurin støktur av ringari sjúku. Við honum er landið ein góðan son fátækari. Hann var bæði reystur og treystur maður. Spakuliga fór hann avstað, men hansara partur av dagsverkinum lá ongatið eftir; hann gjordi altíð sína skyldu, tá ið á stóð. Hann var góðlyntur, trúfastur og heilhugaður maður.

Saknaður verður hann, ikki bert av næstingum, men eisini øllum teimum, sum lærði henda frálíka mann at kenna.

Friður veri yvir minni hansara.

V. S.

VALDEMAR LÜTZEN

Telf. 1020

Thorshavn